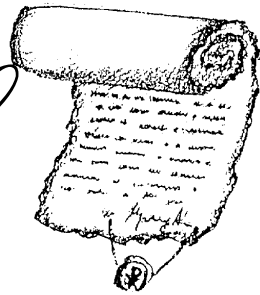

Hírlevél

A NAGYTÉTÉNYI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG
BELSŐ LAPJA

2024. március 31. Húsvétvasárnap

XXXII. évfolyam 1. szám

Alleluja!

A római egyház nagyböjtben nem énekl, nem imádkozza az alleluját. A középkortól él ez a szokás ez a „hangulati” böjtölés a nagyböjt komolyan vételéhez. Az *alleluja*, vagy héberesen „*hállelujáh*”, eredetileg istentiszteleti utasítás, útmutatás volt az ünneplő közösség felé, többes szám második személyben: „*Dicsérjétek az Urat!*” A felszólítás idővel már a zsidó liturgiában is dicsőítő felkiáltássá lett, az Istenben való öröm éneke.

A negyvennapos „alleluja-böjt” után a húsvéti vigília (virrasztás) során visszkapjuk az önfeledt dicsőítés énekét. A feltámadási körmenet nyitányaként a pap énekl a kántorral dialógusban: „*Föltámadtam! És újból veled vagyok, alleluja! Ezt a napot az Úristen adta, alleluja! Örvendezzünk és vigadjunk rajta, alleluja, alleluja, alleluja! Békesség veletek, alleluja! Én vagyok, ne féljete, alleluja!*”

Önfeledtség. Sokszor csak ezen múlna, hogy megvigasztalódjunk egy negatív élményt követően, feloldódjon a szo-

morúság... Az önfeledtség, egy olyan „kapcsoló”, amelynek van „automata” üzemmódja is (jön magától, mert amikor jól ébredtünk, sikerültek a dolgaink...), de lehet „manuálisan, kézzel is bekapcsolni”: Tudok tenni azért, hogy „elengedjek és kiengedjek”, hogy most ne foglalkozzam azzal, ami nyomaszt, ami bánt. Ilyen rásegítés, ha szívből kezdem dicsőíteni az Urat; - az alleluja csak egyetlen szó, mégis bír ilyen „hatalommal”. Ha szívből éneklek, megjelenik az önfeledtség. És miért ne legyünk önfeledtek, hiszen Jézus, a mi Urunk, barátunk legyőzte a halált, mely miatt megszületik bennünk a szomorúság, szorongás, sötétség: a halált, annak nyomasztó uralmát. Higgyünk benne, és „engedjük szabadon” az alleluját!

Lajos atya

(A klasszikusok leghíresebb alleluja darabja Händel *Messias* című oratóriumának zárótétele. Händel sírkövére a feltámadás próféciját vésték Jób könyvéből: „*Tudom, hogy a Megváltóm él!*” Jób 19, 25.)

A TARTALOMBÓL:

Olvassunk verset, mert érdemes!.....	2. oldal
Pusztas Sándor Újmiséje Nagytétényben...	2. oldal
Pusztas Sándor: Jónás	2. oldal
Farsangoltunk.....	3. oldal
Fábry Kornél püspök atya útravalója	3. oldal
A befogadó egyház felé.....	4. oldal
Ismét a férfikörről	4. oldal
Élő keresztút a gyerekektől.....	5. oldal
Örömhír	5. oldal
Hittanos hírek	6. oldal
Botos Ferenc: Összhangzattan, Pieta.....	6. oldal
Krónika.....	6. oldal
Naptár.....	6. oldal

Szent Mihály - imakör

*"Ahol ugyanis ketten vagy hárman összegyűlnek a nevemben,
ott vagyok közöttük." Mt 18, 20*

mottóval meghirdettük a Szent Mihály - imakört tavaly szeptemberi kezdéssel. Ezt az imaalkalmat igyekszünk minden hónap 3. csütörtökén megtartani. Mi is volt ennek az előzménye? Tavaly tavasszal volt plébániánkon egy Szentlélek Szeminárium, mely után felszínre került az igény, hogy valamilyen imakört kellene létrehozni. Így a nyár során többen ötletelve létrehoztuk a menetrendjét az induló imakörnek, amit szeptembertől Bálint Ilonával meghirdettünk. Imádságos alkalmunk nevét az ősi nagytétényi templom védőszentjéről, a sáttant is legyőző főangyalról kapta.

Tavaly novemberben a Mária Rádió Magazinban megjelent egy írás Simon Dávid atyától „Miért hiánycikk az imádság?” címmel. Hivatkozik Kalkuttai Szent Terézre: „Éppen ezért Kalkuttai Szent Teréz diagnózisával egyetértve meggyőződése, hogy az imádság hiánya minden bajunk gyökere az Egyházban és a személyes életünkben is: „*Fölfedeztem minden baj gyökerét, minden siránkozásunk okát: hiányzik az imádság.*” (Kalkuttai Szent Teréz).” Ez megerősített bennünket abban a hitben és szándékban, hogy szükség van a közös imaalkalmakra.

Nemrég Fábry Kornél püspök atya előadását hallgattuk „Egészséges plébánia, életadó közösség” címmel. Sok jó gondolatából most kettőt emelnénk ki: fontos: az ember érezze, hogy szeretve van; valamint azt a tényt, hogy korábbi plébánási helyén (Kaposfüreden) folyamatos szentségimádást tartottak, így volt komoly közösségi imaélet. Természetesen az imaélet és a szeretet között szoros kapcsolat van, hiszen az igazi szeretet Istentől származik, és hogy ezt gyakoroljuk, jó Istenkapcsolatra van szükség, melyben az ima sokat segít. Persze a havi egyszeri imaalkalom

messze van a folyamatos szentségimádástól, de jelen helyzetben egy fontos lépésnek számít. Örömteli dolog, hogy a Szentlélek Szeminárium felszínre hozta ezt az igényt.

Az imakör a következő három fontos részre tagolható. Az első kettő a templomban van, a szokásos csütörtök esti szentségimádásra építve, azt kibővítve. Az első felében kötött imák és énekes dicsőítés (ez alkalomadtán profi zenei kísérettel), evangélium felolvasása, imaszándékok, utána 15 perc csöndet tartunk. Ez a csönd fontos eleme az imaalkalomnak. Az előtte levő dicsőítés és kötött imák ráhangolnak minket Istenre, a csönd pedig kiválóan alkalmas az Istennel való személyes találkozásra. Ehhez Thomas Mertontól olvashatunk gondolatokat: „A nyelvnek és a képzeletnek a csöndje feloldja a korlátokat köztünk és azoknak a lényeknek békéje között, akik egészen Istennek, tehát nem önmaguknak élnek. S ha elcsöndesülnek bennünk a rendezetlen vágyak, akkor feloldódik a határ köztünk és Isten között is. És akkor egyedül Benne élhetünk.” Hasonló gondolatokat ír Anselm Grün is: „A hallgatásnak áttetszővé kellene tennie bennünket Isten Szentlelke számára, hogy Isten átvehesse a vezetést. Nem mi határozzuk meg az életünket egoista szűkösséggel, hanem maga Isten Lelke az, akinek hallgatásunkban átadjuk magunkat, Őreá bízzuk magunkat.” Ezen gondolatoknál szebben nem is lehetne megfogalmazni a CSEND lényegét. Fontos a csennel kapcsolatban, hogy első lépésként a zavartalan külső csöndet meg tudjuk teremteni, majd a gondolataink is el tudják hallgatni. A program harmadik része a kiscsoportos beszélgetés, nők és férfiak különválnak ekkor. Itt meg tudjuk beszélni az evangéliummal és az imáinkkal kapcsolatos gondolatainkat. A végén sorsolunk, hogy ki kiért imádkozik a következő hónapban.

Örömteli lenne, ha a Szent Mihály-imakör alkalmain egyre többen lennének. Ez talán hozzájárulhatna ahhoz, hogy egy imádságosabb lelkületű egyházközség legyünk, és egyre többen érezhessék - Fábry Kornél püspök atya szavaival élve -, hogy szeretve vannak. Várunk mindenkit minden harmadik csütörtök este, a szentmise utáni imakörre!
Boronkai Miklós és Zsuzsanna

Pusztas Sándor verse, mintha Jézus Krisztus életét foglalná össze, a betlehemi barlangtól az új sírboltig. A mi templomunkban ez látványosan megjelenik, hiszen a két helyszínt ugyanaz a hely szimbolizálja a fájdalmas kápolnában.

Érdemes ezen elgondolkodva megállni a szentsír előtt! Három hónappal ezelőtt a születésnek örvendező ujjongó, éneklő pásztorokat és a boldog szülőket láttuk ott. Most a nagy csönd, és a bizonytalankodás az úr.

Pusztas Sándor verse ugyanakkor a mi életünknek a tükre is lehet.

Ha igazán Krisztust követők vagyunk, akkor ennek meg kellene látszódnia minden cselekedetünkben: otthon, munkahelyen, plébánián, a világban... Mi sem kerülhetjük el a keresztre kényszerítő nehéz helyzeteket, de a feltámadás is a miénk lesz, ha hűségesek maradunk.

Sok nehézségünk közepette tegyük fel a kérdést magunknak:

“Kilátsz-e belőle
Még a csillagokra?”

Húsvét ünnepének fényét el kell vinnünk az emberek közé, hogy ragyogja be az ő életüket is Krisztus világosságával!

Boronkai Zsuzsanna

Olvassunk verset, mert érdeemes!

Pusztas Sándor: Te csontig tiszta

Vad szelekbe mosdttál

Csontig tiszta voltál

Örvényre hajoltál

Szívekre hajoltál

Hiába siettél legenda se lettél

Csillagnak születlél

Lám nem kellettél

Vas- magányod sorsa

Furcsa katakomba

Kilátsz-e belőle

Még a csillagokra?

Pusztas Sándor Újmiséje Nagytétényben

90 éve, 1934. március 11-én, nagybőjt 5. vasárnapján mutatta be újmiséjét Katona Sándor, írói nevén Pusztas Sándor.

A Nagytétényi Újság Egyházi krónika rovatában Ferschich János plébános lelkes hangvételű írásában jelenti be: „**Primicia március 11-én.** Nagy örömnepre készül egyházközségünk Katona Sándor községünk nagyreményű levitája (szerpapja), még tavaly fejezte be teológiai tanulmányait, de fiatal kora miatt csak a szerpapok rendjét vehette fel. Mint ilyen prédikálhatott, kereszthelhetett, de nem misézhetett és nem gyóntathatott. A magas főpásztori kegy először a püspöki irodába rendelte szolgálattételre, majd pedig január hónappal hitoktató segédlelkésznek küldte Pilisvörösvárra. Mivel most február végén eléri a kánon törvénye által előírt 22 és fél évet, kegyelmes megyéspüspökünk pápai felmentéssel Pilisvörösvárott folyóév március hó 4-én áldozó pappá szenteli. Az újmisés minket tüntet ki azzal, hogy első szentmiséjét március 11-én délelőtt 10 órakor templomunkban mutatja be.

Szent öröm és boldogító öntudat hatja át lelkünket, hegy községünk rövid néhány év alatt P. Vados Jenő Pál ferencendi szerzetes atyán és Kiss Antal győregyházmegeyi papon kívül Katona Sándor primiciánsban immár harmadik

Pusztas Sándor: Jónás

késett az a hajó
te más hajóra szálltál
azóta hiába várnak
Ninivébe

fiát küldi az Úr szőlőjébe.” (1)

Az egész falut megmozgató nem mindennapi eseményről a Nagytétényi Újság főszerkesztője, Tessely Károly számol be: „Katona Sándor Székesfehérvár egyházmegyei áldozópap, községünk közszeretben álló újmisése, pilisvörösvári káplán, a kiváló katolikus író március 11-én tartotta meg községünk ősi templomában újmiséjét. Első szentmiséje nagy egyházi ünnepség keretében történt, nagyszámú papság és hívőssereg részvételével, melyről egyházi krónika rovatunkban részletes tudósítást hozunk Desits István káplán tollából. [részlet Desits István írásából: „Szentmise előtt a papság, fehérruhás lánykák s a 803 Nagy boldogasszony csapat kíséretében körmenetileg vonult az újmisésért, ahol Ferschich János esperesplébános üdvözölte az ifjú papot s hívta Krisztus oltárához. A fehérruhás lánykák közül a kis Wittmann Mária meglepő kedvességgel invitálta az újmisést. Az ünnepi beszédet Várkonyi Fidé dr. zirci esperesplébános mondotta. A lelkiatya üdvözölte lelkigyermekét, a tanár szolgált tanítványának. Jó barátok, jóakarók serege vette körül az oltárt és segédkeztek a szentmise bemutatásánál. Megható volt nézni, amint a fiú az édesanyjának nyújtja az élet kenyerét, az édesanya kezét csókol fiának, aki már Istennek fölszentelt szolgája.” (2)] Itt jegyezzük meg, hogy az ünnepség áhítatát nagyban emelte Spórád Ferenc operaénekes Mária éneke, továbbá az iparoskör dalárdájának közreműködése.

Délután, a fáradhatatlanul dolgozó özv. Uzoni Zoltánné általános iskolai tanítónő vezetésével működő Szívgyárda és Katolikus Leányegylet közreműködésével gyönyörű színelőadás volt, az ünnepelt újmisés tiszteletére. Az előadás koronája, Katona Sándornak művészi érzékkel és költői lendülettel felépített beszéde volt, melynek értelme odatendált, hogy: „Isten kegyelméből vagyok, ami vagyok.”

Nagytétényi községnek igaz lelket vidító öröme volt az új pap elindulása, mert erős magyar lélek, kálváriás munka és tiszta öröme után áhító költői lélek szegődött az Úristen szolgálatába.” (3)

Csak zárójelben jegyzem meg, hogy a lexikonokban nem említik a Tétényi éveket.

Pusztza Sándor irodalmi munkásságának méltatására nem vagyok alkalmas, ezt kellő hozzáértéssel megtették kiváló szakemberek pl. Szabó Ferenc jezsuita (4), Tüskés Tibor (5), Balássy László (6).

Most, hogy e sorokat írom, előjönnek a családi ebédek során elhangzott visszatérő történetek, melyek Katona Pusztza Sándor és apósom gyerekkori barátságáról szóltak, a focizásról, a dunai fürdőzésekről.

1943. augusztus 26-án Pusztza Sándor esztergomi anyósomat és apósomat Nagytétényben. Mai nap is nagy becsben őrzöm azt az alpakka feszületet, melyet esküvői emlékül kaptak tőle.

(Botos István)

(1) Nagytétényi Újság 1934 II. évfolyam 3. szám, 2-oldal;

(2) Nagytétényi Újság 1934 II. évfolyam 4. szám, 2. oldal;

(3) Nagytétényi Újság 1934 II. évfolyam 4. szám, 5. oldal;

(4) Pusztza Sándor: A fények rézsút esnek; Pázmány Péter Elektronikus Könyvtár (PPEK) 39. oldal;

(5) Vigília 1976. augusztus XLI. évfolyam 8. szám, 543. oldal;

(6) Új Ember 1983.03.20-i 12. (1916) szám 5. oldal;

Farsangoltunk

Hamvazószerda előtti szombat délután megtartottuk egyházközségi farsangi mulatságunkat!

Már előző héten, előkészítettük a játékokat, a farsangi - és zenés kvízt. Aznap feldíszítettük a közösségi házat, s nagy örömmel vártuk a farsangolni vágyó testvéreinket. Érkeztek is szép számmal közösségünk tagjai, s a legtöbben be is öltöztek jelmezbe. Volt, aki indiánnak, autóversenyzőnek, cserkésznek, mézeskalács házikónak vagy éppen utcai árusnak, s még sorolhatnám, milyen kreatív ötletekkel találkoztunk. Fánk versenyre is érkeztek nevezések, nem csak „farsangi” fánk készült. Szalagos fánk, csörögéfánk és túró fánk volt terítéken. Mindegyik nagyon finom volt! Fialtjaink palacsintát is sütöttek a vidám seregnek.

Zenés játékokkal színesítettük az együttlétet. Seprűtánc, újságpapíron táncolás, székfoglaló mindenki arcára mosolyt csalt, de eltáncoltuk a kacsatáncot is, ami a gyerekeknek nagyon tetszett. Csapatokba rendeződve kvízzjátékokban is megmutathatták a résztvevők tudásukat. A legjobb azt volt látni, hogy az egész egy jó kis buliba csoportosult, ahol kicsi és nagy is jól érezte magát, s a végén alig akartak (akartunk) haza menni! De ugye, a szervező csapatra még várt a jókedvű rendrakás, takarítás! ☺

Németh Zsuzsi

Fábry Kornél püspök atya útravalója

Február 7-én a Kat+ Esték program keretein belül Fábry Kornél püspök atya tartott előadást „Egészséges plébánia - Életadó közösség” témában. Maga a kérdés körbejárása is mély és izgalmas volt, mind a személyes hangvételű áttekintéseket, mind a felvetett lehetőségeket nézve.

Tekintettel arra, hogy Kornél atya érkezik templomunkba az áprilisi bérmálásra is, így a bérmálás szentsége, a Szentlélek mindennapokban tapasztalható működése is szóba került. Felmutatott élethelyzeteket, amikor szinte láthatatlanul alakítja életünket a Szentlélek, ha engedjük ezt. Jótékony lehet, ha bizalommal Isten elé tesszük életünk nehéz helyzeteit, kéréseinket, örömeinket. Ebben nyújthat segítséget, ha az Egyházközségben működő kisközösségek támogató közegében, hitközösségben tudunk együtt lenni. Sok lehetőség merült fel, amikhez kapcsolódóan már működnek csoportok közösségünkben, vagy elgondolkodtató az újabbak megalakítása. Gondolkozhatunk ezen közösen, hogy életünkben minél nagyobb helyet adhassunk Krisztusnak, a Szentlélek aktív működésének. „Mert ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük.” (Máté 18:20)

Püspök atya minden megosztott gondolata nagyon inspiráló, lelkesítő és egyben elmélkedésre buzdító, jó útravaló volt. Hálás köszönet Neki építő gondolataiért, megosztott tanúságtételéért!

A befogadó egyház felé

Febr. 7-én Dr. Fábry Kornél püspök volt a KAT + este vendége

A KAT + Esték keretében február 7-én Fábry Kornél püspök atya tartott előadást, melyben az egyház (egyházközségek) kortüneteinek keresztül a befogadó, növekedő egyházközség felé vezető lépésekre mutatott (élet)példát. Korábban Kaposfüreden szolgált plébánosként 2008-tól 8 éven át. A kezdeti 40 fős egyházközség 2-3 év alatt 400 fősre gyarapodott. A néhány laikus munkatárs támogatásával beindított Alpha kurzus (lásd alpha.org.hu) segítségével – melyből 12 előadássorozat történt plébánosi időszakában – az egyháztól eltávolodott fiatalok, középkorúak, idősek (még egy megrögzött ateista is) visszataláltak Isten nagy családjába. (Az Alpha kurzuson kötetlen formában, pap jelenléte nélkül egy adott tematika mentén beszélgetnek az élet, a hit kérdéseiről.) A létszám gyarapodásával párhuzamosan megalakultak az egyházközségen belüli tematikus kisközségek (énekkar, babamama klub, férfikör, házások közössége stb.), amelyek rendszeres összejövetelei szerves részét képezték a plébánia lüktető életének. Így az egyházközség egyszeri vagy rendszeres, mindenki számára nyitott rendezvényeinek (lásd farsangi bál, kirándulások, vagy akár a szentmise) már számos „házigazdája” volt, akik egymás örömteli vizsgálatán túl, az újonnan hívott ismerősöket, vendégeket is szeretettel (be)fogadták. A korosztályos, szentiségre fölkészülő fiatalok így természetes módon belenőttek a nagyobb közösségbe. Továbbá Kornél atya útmutatásával saját kreativitásukat is kibontakoztathatták, mikor már a megbérmált fiatalok tartották az elsőadózók számára a hittanos foglalkozást. Ezért fel sem merült a „kibérmálkozás” jelensége.

Sok jó ötletet - és annak gyümölcsét - mutatta be püspök úr az egykori egyházközsége példáján, hozzátevé, hogy mindegyik egyházközség saját arculata / igényei szerint találja meg közösségi formáit, alkalmait. Röviden felsorolva: rózsafűzér csoportok, szentségimádás, nyári tábor, zárandoklat, kirándulás, János napi boráldás, szállást keres a szent Család, szerelmes mise a Házasság hete zárómisén, parkoló parti, anyáknapi köszöntés egy szál virággal, férfiak felolvasása a szentmisén, melegétel osztás a rászorulóknak, stb.. De egészen egyszerű alkalmak is a közösségteremtést szolgálták: elmondása szerint egy kamasz fiú számára a nyár meghatározó élménye volt, amikor a templomkertben együtt dolgozott, és beszélgetett a férfikör többi tagjával. Kornél atya, mint igazgató a jó gyakorlatok gyűjteményét az Országos Lelkipásztori Hivatal honlapján is összefogja (https://oli.katolikus.hu/jo_gyakorlat/), és mindenkit bátorít, hogy használja ezeket.

Az előadás alkalmával sok útravalót kaptunk, és mivel most tavasszal ő jön bérmálni fiataljainkat, záróként saját bérmálkozása előtti időszakáról tett tanúságot. Bátorította a fiatalokat, hogy ne adják alább: a Szentlélek hét ajándékára vágyjanak, hiszen a bérmálás szentégi kegyelmének ez a lényege, ... készüljenek, legyenek rá fogékonyak, és a Szentlélek segítsége nem marad el. A lelkesítő szavak a megbérmáltak számára is hitbéli megerősítést adtak. Az elhangzottak után méltán merül föl a kérdés: Én hogyan tudom jobban művelni az Úr szőlőjét? Hiszen „Az aratni való sok, de a munkás kevés” (Mt 9.37).

ep ffk

Ismét a Férfikörrel (csak röviden)

A február 7-i Kat+ Esték alkalmán, Fábry Kornél előadónk is kiemelte előadásában, milyen fontos az életadó plébániák életében a Férfikörök léte. Büszkén tekintettünk egymásra, és utána büszkén meséltünk is Kornél atyának a nálunk is működő Férfikörrel.

Mert bizony, immár betöltöttük a 4. életévünket! 2020. januárjában jegyzem az első alkalmat. Talán azért is nagy szó a sikeres indulás, mert utána 2-3 hónapon belül beütöttek a tiltó rendelkezések, és bizony mi is mindenféle Skype, zoom és egyéb látszólagos terekbe kényszerültünk. De a válaszuk nem az volt, hogy abbahagyjuk, hanem inkább a havi egyszeri alkalmakat megdupláztuk, igaz rövidebbre fogtuk. Így sikerült túlélünk a káros intézkedéseket, és működésünk folyamatosságát biztosítanunk.

Amikor tehetjük, egyből újra a személyes találkozásoké lett a főszerep. Azóta, magam is keresem a mélyebben fekvő okokat, de a tény az tény, hogy azóta, ha nem is gyorsan, de folyamatosan növekvő létszám, és nem szűnő lelkesedés jellemez bennünket. Ez a növekvő létszám elsősorban az alkalmakon való nagyobb részvételi arányt jelenti, és persze annak a 6 embernek is köszönhető, akik az utolsó 2 évben utólag csatlakoztak hozzánk. „Hivatalosan” 25 fő a létszámunk, ebből 3-4 ember szinte sose vesz részt az alkalmakon. 2-3 évvel ezelőtt a jellemző részvételi szám nagyjából 8-12 fő volt, mostanra ez 15-16-ra változott, ami nagyon örömteli.

Azt gondolom, sikerünknek 2 oka lehet. Az egyik, hogy minden alkalmunkról mehet úgy haza az ember, hogy kapott valamit. Hiszen minden alkalommal van egy kis tanító rész, amiről utána beszélgethetünk. Én inkább itt érzem, hogy kapok valamit, mert mindig vannak olyan vallomások, tanúságtevések, amelyek nekem is szólnak. Továbbá az igazi nagy örömet az jelenti még, amikor látom, hogy a végén nem akarnak az emberek hazamenni, és a kicsit kötöttebb nagy körös beszélgetés után, négy és hatszemközti beszélgetések alakulnak ki.

A siker másik oka a nagyszámú kaláka. A férfiak szeretnek alkotni, szeretnek jókedvűen együtt munkálkodni, szeretnek fizikai munkát végezni, szeretik látni, ha valami hasznos elkészül a kezük alkotásaként. Régi igazság, hogy a közös célért közösen elvégzett munka a legjobb közösségépítő.

Két fő területen „kalákázunk”, egyrészt segítünk egymásnak, amikor ilyen kérés érkezik, másrészt a plébánián tevékenykedünk. Tavaly ilyen volt például a padlás hőszigetelése, és a lomtalanítás, de a Kálvária rendben tartása is minden évben megvalósul. Lomtalanítás idén is lesz április 4-én. A kalákák részben tervezettek, részben pedig Lajos atya tud ad-hoc kéréseket nagy ötletgazdagsággal felénk eljuttatni. Az utóbbi hetekben ilyen volt például a toronyban

az egyik ablaknál a háló megjavítása, amely néhány napon belül el is készült, illetve a sekrestye feletti tető bontásakor a cserepek egy részének a megmentése. Ez aztán igazán nagy rögtönzés volt, mert szerda este jött a hír, hogy csütörtökön reggel, ha odamegyünk, akkor a dolog működik, ha nem tudunk odamenni, akkor konténerbe kerülnek. Annak ellenére, hogy ilyen hirtelen jött az igény, és hogy munkanap volt, mégis 6-7 ember megjelent, és 1-2 óra alatt el is végeztük a munkát.

A kalákák másik része tervezett, részben javítási, részben építkezési. Ez utóbbira példa, amit éppen most tervezgetünk, hogy a plébánia udvarán, a jobb hátsó sarokba egy féltetővel lefedett, az üstök tárolására, és különösen rossz idő esetén az ottani főzések lebonyolítására alkalmas teret alakítsunk ki. Tán még közös nótázásra is alkalmas lesz majd.

Az a jó még nálunk a kalákákban, hogy egyfajta közteherviselés valósul meg, mert nem mindig ugyanazok veszik ki a részüket benne. Senki sincs ott mindegyiken, de alig van olyan Férfikörös, aki eddig ne vett volna még részt ilyen megmozdulásban.

Az utóbbi kettő évben fél évente kirándulások is színesítik a programunkat, amelyre már családotól megyünk. Úgy tűnik ez egy hiánypótló tevékenység a plébánián. A kirándulásaink eddig 2 félek voltak, az egyik esetben a közelben voltunk a természetben, a másik esetben messzebbre mentünk, és egyfajta kulturális eseménnyel is összekötöttük. Ilyen volt tavaly a Munkácsi Trilógia megtekintése Debrecenben.

Érzésem szerint a Férfikör nagy szerepet játszik a plébánián belüli jó személyes kapcsolatok erősödésében is, ezt mindannyian érezzük, ezért azt gondolom jó példával járunk elől, és abban is bízom, hogy ez a kör erős bátorító hatást jelent másoknak is arra, hogy megtalálják saját keresztény kisközösségüket, mert a magányos keresztényeket ezek a modern idők elsodorják majd, ezért az egyház alapvető érdeke a nagyszámú, önjáró, keresztény kisközösség létrejötte! Legyen a mi plébániánk mielőbb a közösségek közössége, ahogy azt a Főegyházmege zsinata is kimondta!

Szeibert András

Élő keresztút a gyerekektől

Március 15-én késő délután gyerekek és fiatalok által szervezett keresztúton vehettünk részt a templomkertben. A stációkat idén is élőkép formájában jelenítettük meg. Az egyes állomásokhoz kapcsolódó gondolatokat gyerekek élményei, tapasztalatai ihlették, hogy a legjobban tükrözzék a mai fiatalok életében felmerülő kérdéseket és kihívásokat. Például a 12. állomáshoz - ahol Jézus meghal a kereszten - egy fiatal megosztotta a nagypapája halálával kapcsolatos érzéseit és gondolatait. Mindezek után a szentmise méltó lezárását adott a keresztútnak.

Összességében ez egy felemelő élmény volt, főleg az, hogy mindannyian lelkesen vettünk részt a stációk megjelenítésében.

Németh Csenge

ÖRÖMHÍR

Tétényi keresztút 2024.

Hagyományainknak megfelelően az idei nagybajtban is Lajos atya kezdte, majd csoportok járták a pénteki keresztutakat. Pl. a Rózsafüzér kör, a tekintélyes létszámmal kiálló Férfikör.

A hittanosok szereplése éppen nemzeti ünnepünkre esett. Jó volt látni, hogy milyen sok hittanra járó, elsőáldozásra, bérmálkozásra készülő fiatalunk van! Ők élőképes keresztutat jártak. Három évvel ezelőtt vezették be ezt a műfajt, amelynek most a továbbfejlesztett változatát láthattuk.

Népes szereplő gárda vonult fel: Pilátus, katonák, keresztjét cipelő Jézus Krisztus, Szűzanya, Cirenei Simon, Veronika, síró jeruzsálemi asszonyok stb. A templomkertben jelzett stációknál kis hittanos olvasta fel a keresztút ismétlődő mondatait és nagy hittanos az elmélkedést. Az idei év újítása az volt, hogy ezek az elmélkedések diákoknak konkrét, személyes élményeiről, az egyes stációkhoz jól illeszkedő áldozatvállalásairól szóltak. A fiatalok történetei, kis kínjai reflektorként világították meg Jézus embertelen szenvedését, megváltó áldozatát. Szereplők és jelenlévők számára közelivé és átélhetővé tették Jézus döbbenetes vállalását.

Eszembe jutott az egykor a Kőhegyen többször is előadott Budaörsi Passió. Ott aztán volt egy falunyi amatőr szereplő, kétosztálynyi gyerkőc, profi színészek, kórus, kaszkadőrök, állatok! És belépődíj, erre az alkalomra épített lelató. És idegenforgalmi szezonban zajlott, nem nagybajtban.

Köszönet a mi színészeinknek és színingazgatónknak, Németh Zsuzsi hitoktatóknak!

Hittanos hírek

„Legyetek olyanok, mint a gyermekek...” -mondja Krisztus az apostoloknak, mikor el akarják küldeni a gyermekeket mellőle. Jézus, felhívja figyelmünket, hogy a gyermeki tisztaság, őszinte érzelmek kimutatása, a tudatos rosszaság hiánya a gyermekekben még él! Ha nem leszünk olyanok, mint ők, nem mehetünk be Isten országába. Nem könnyű feladat, de élő példák állnak előttünk, maguk a gyermekek! Akiknek szentmise közben kihallatszik a hangjuk, mert hangosan imádkoznak, akik példát véve a szentmisét bemutató atyáról, ők is kitárják a karjukat, akik, ha letérdelünk az Oltáriszentség előtt, ők többször is megteszik ezt a szentmise közben, akik otthon érzik magukat a templomban és étellel töltik meg azt.

Gyermekekkel való foglalkozásom során, mindig fontosnak tartottam, hogy szeressenek az Úr házában lenni. Ezt tartom az egyik alappilléren a hittanos gyermek plébániai életében. A másik fontos alappillér, hogy a közösségekben otthon érezzék magukat, barátságok szövődjenek, s legyenek előttük jó példák.

Jelenleg a plébánián négy hittanos csoport van, minden hétfőn délután fél 5-től este 8-ig birtokba vesszük a közösségi házat. Idén 7 gyermek készül az elsődíázásra, ők május 26-án veszik először magukhoz az Oltáriszentséget. Első szentgyónásukat már elvégezték, ezzel is komolyan készülve lelkileg a nagy napra, ami előtt újra leteszik Jézus elé kis bűneiket.

Bérmálás szentségében, reményeim szerint 15 fiatal fog részesülni. Nagyon szeretek velük lenni, jó hangulatú „hittanokon” vagyunk túl, nagyon bízom benne, hogy a magot sikerült elültetni bennük, s a Szentlélek megerősíti őket hitükben, közösségi életükben. Templomunkban a bérmálás április 28-án a 9. 30-kor kezdődő szentmisében lesz. Fábry Kornél püspök atya fogja megbérmálni fiataljainkat és két felnőtt testvérünket. Az ünnep előtt még egy egész hétvégi lelkigyakorlat vár ránk, Péliföldszentkeresztben.

Közösségi életünkhöz nem csak a hittan órák tartoznak, hanem a különféle programok is. Kezdem a nyári napközis táborral, aminek hatása egész tanévben tart. Idén augusztus 12-16-ig várom a gyermekeket a nyári vidámságra ☺ Tavasz és nyár folyamán többször szerveztünk „Kerti mozi” a plébánia udvarán, nagy sikere volt, folytatjuk idén is, ahogy a társasjáték vagy a ping-pong összejöveteleket is.

Novemberben újra élesztettük az Erzsébet kenyere sütést, amiből a hívek is vihettek haza. Decemberben készültünk a pásztorjátékra, nagy öröm volt számomra, hogy a fiatalok is részt vettek benne! Sokat izgulok előtte, de minden évben bebizonyítják a gyerekek, hogy komolyan veszik a feladatukat.

Megtartottuk februárban az első egyházközségi farsangi mulatságunkat, aminek várakozáson felüli sikere volt. Sokan beöltöztek, volt fánk, tánc, jókedv, nevetés.

Nagybőjtben a keresztút járás minden hittanos közös lelki készüllete, a kicsiktől, a nagyokig. Idén is élő keresztúttal készültünk, és fiatalok által írt elmélkedésekkel. Mindenki számára felemelő élmény volt.

A vasárnapi rejtvényeknek nagy sikere van, egyre többen hozzák vissza munkájukat, amiért egy kis cukrot vagy csokit kapnak a szentmise végén.

A végére egy idézet Don Bosco-tól, akinek életét, tanítását nagyon fiatalon megismertem és volt szerencsém szalézi közösségekben felnőni. Az erőt a „munkához” Istenből merítjük, belé kapaszkodunk, csak vele sikerülhet!

„Kapaszkodj erősen Istenbe! Tégy úgy, mint a madár, amelyik nem hagyja abba az éneket, ha letörik alatta az ág, mert tudja, hogy szárnyai vannak.” (Don Bosco)

Németh Zsuzsi

Botos Ferenc:

ÖSSZHANGZATTAN

*kifeszült levélen
szánkázó vízcseppek
kottáznak tiszta hangzást
a csendet*

PIETA

/Szent Péter bazilika, Róma/

*új barbár korunk ellen
védeni kell, fénylő apollói márvány
csak várakozol egy égi bájjal
sugárzó, gyöngéd Szűz ölében*

KRÓNIKA

Febr. 7. KAT+ Est Fábry Kornél püspök atyával

Febr. 10. Egyházközségi farsang

Febr.29-márc.2 Nagybőjti triduum Dr. Csépanyi Gábor atyával

Márc. 6. KAT+ Est Szauter Rékával és Ákossal

**ÁLDOTT, HÚSVÉTI ÜNNEPEKET KÍVÁNUNK MINDEN
KEDVES OLVASÓNKNAK ÉS ÍRÓNKNAK!**

NAPTÁR

Ápr. 10

KAT + Est Dr. Gájer László: „Lehetséges-e a megújulás egyéni és közösségi szinten?”

Ápr. 28.

Bérmálás templomunkban

Máj. 11.

Élő Rózsafüzér Zarándoklat

Máj. 26.

Elsődíázás templomunkban

Júl.17-21

NEKTÁR – egyházközségi tábor Balatonakaliban

Aug.12-16

Napközis hittanos tábor

A Hírlevelet kiadja: a nagy-tétényi római katolikus egyházközség.

Alapította: Verőcei Gábor plébános és Szeibert András, **Felelős kiadó:** Szőke Lajos plébános

Szerkesztik az erre jelentkezők, írják az egyházközség tagjai, ezért akik a lapban bármit olvasni, látni szeretnének, valamit hirdetni, felajánlani, kérni óhajtanak, vagy bármilyen ötletük van a lappal kapcsolatban, azok a következő személyeket keressék:

Radeczky Zsuzsa (főszerkesztő) (1225. Budapest, Március 15. u. 12.

Tel: (30) 620-5519)

radeczky.zsuzsa@yahoo.de

Németh András (tördelő-szerkesztő) (2440. Százhalombatta, Strand utca 44.

Tel: (20) 915-5280)

annus.nemeth@gmail.com

A plébánia leveleszekrényébe is be lehet dobni híreket, üzeneteket.

A Hírlevél megfelelő mennyiségű anyag összegyűlte után, vagy alkalomhoz kapcsolódva jelenik meg. Az újság korábbi példányai a plébániai igényelhetők illetve a plébánia honlapján megtalálhatók.

2. oldal (1 lap) előállítási költsége mintegy 30 Ft. A költségek fedezésére adományokat elfogadunk.